

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.167/2019/5.

A tanács tagjai:

Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. Krajnyák és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Krajnyák András ügyvéd)

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd)

A per tárgya:

Jognyilatkozat érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.734/2018/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 1/C.P.22.373/2017/27.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes cég volt a jogosultja a ... elsőbbségű, ... lajstromszámú „...” színes ábrás védjegynek, amelynek oltalma a 25., 35., 38. és 41. osztályba sorolt árukra és szolgáltatásokra állt fenn. Az alperes ügyvezetője és egyik tulajdonosa, magánszemélyként 2014. május 29-én védjegybejelentést tett a „...” szóösszetételre, az előbbi védjegy árujegyzékével azonos áru- és szolgáltatási osztályokra, amelyet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) a 2015. szeptember 24-én meghozott határozatával ... számon lajstromozott.
- [2] Az alperes ügyvezetője - az alperes nevében eljárva - 2015. augusztus 10-én kelt egyoldalú jognyilatkozattal, aznapi hatállyal lemondott a ... lajstromszámú védjegy oltalmáról. A lemondó nyilatkozatot a védjegyjogosult alperes 2015. október 7-én nyújtott be az SZTNH-hoz. Az SZTNH végzésével a védjegyoltalomról való lemondást 2015. október 8-i hatállyal tudomásul vette, majd határozatát akként javította ki, hogy a lemondást 2015. augusztus 10-i hatállyal vette tudomásul.
- [3] A peres felek 2015. augusztus 14-én megállapodtak abban, hogy az alperes ellenérték nélkül a felperesre átruhazza az „...” színes ábrás védjegyet, és közösen járnak el az SZTNH előtt a jogutódlás tényének a lajstromba bejegyzése iránt. A felperes a jogutódlás megállapítása iránt 2016. november 22-én nyújtott be kérelmet, amelyet az SZTNH határozatával elutasított.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében kérte megállapítani, hogy a védjegyoltalomról lemondó egyoldalú jognyilatkozat érvénytelen. Elsődleges kérelme szerint a lemondó nyilatkozat nem 2015. augusztus 10. napján jött létre, hanem a felek szerződését követően, ezért a "nemo plus iuris" elve alapján az alperes a védjegyről a továbbiakban már nem rendelkezhetett volna, így a lemondás a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:95. §-a alapján semmis, mivel jogszabályba ütközik, illetve jogszabály megkerülésével kötötték. Másodlagosan az érvénytelenséget a lemondó nyilatkozat alaki hibája miatt kérte megállapítani, hivatkozva a Ptk. 6:6. § (1) bekezdésére, valamint a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 30. és 32. §-aira, arra tekintettel, hogy a lemondó nyilatkozatot a kétoldalú szerződés aláírásakor még nem nyújtották be az SZTNH-hoz. Harmadlagosan azzal érvelt, hogy a szerződés aláírásával az alperes visszavonta egyoldalú jognyilatkozatát, így az SZTNH-hoz benyújtott okirat alaki hibában szenved és hatálytalan is, mert a lemondó nyilatkozat címzett jognyilatkozat, amely az SZTNH-hoz való megérkezéssel válik hatályossá a Ptk. 6:2. § (1) és (2) bekezdései, 6:5. § (2) bekezdése és 6:9. §-a szerint, ezért a Ptk. 6:119. § (2) bekezdése alapján az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeit kell megfelelően alkalmazni. A felperes a 2017. december 8-án előterjesztett beadványában a Ptk. 6:96. §-a alapján arra is hivatkozott, hogy a jognyilatkozat SZTNH-hoz történt benyújtása jóerkölcsbe ütközött.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a jognyilatkozat megtételére a keltezésének napján került sor. Érvelése szerint a jognyilatkozatnak nem érvényességi kelléke az SZTNH-hoz történő benyújtás és a szerződés későbbi aláírása nem tekinthető a lemondás visszavonásának.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a jognyilatkozat érvénytelenségének a jóerkölcsbe ütközés miatti megállapítása iránti kérelmet, mint jogszabály által meg nem engedett keresetváltoztatást a 24. sorszámú végzésével a Polgári perrendtartásról szóló 1952. III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 146/A. § (1) bekezdése alapján elutasította.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest az alperes részére 990.600 forint perköltség megfizetésére kötelezte.
- [8] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest az alperes részére "200.000 forint + áfa" összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelezte.
- [9] A jogerős ítélet indokolása szerint, az elsődleges kereset kapcsán a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az őt terhelő kötelezettség alapján nem tudta azt bizonyítani, hogy a védjegyjogtalomról lemondó nyilatkozat nem az okiraton szereplő időpontban, hanem a védjegyátruházási szerződés megkötését követően keletkezett. Nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely az okiraton szereplő dátummal szemben észszerű kételyt keltett volna, erre nem voltak alkalmasak a figyelmen kívül hagyott, elkéssetten előterjesztett dokumentumok sem. A csatolt e-mailből és az írásbeli nyilatkozatból a védjegyátruházás körülményeire vonatkozóan lehet következtetéseket levonni, amelynek azonban a védjegyjogtalomról lemondó jognyilatkozat szempontjából nincs jelentősége. Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva a Pp. 206. §-ának megfelelően értékelte a joglemondó nyilatkozatot aláíró ... tanúvallomását, és az időpont tekintetében tett következetes előadása alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az okiraton szereplő dátum a jognyilatkozat aláírásának a napja. ..., aki a lemondó nyilatkozat megtételénél nem volt jelen, csupán a véleményét mondhatta volna el, hogy az alperesnek miért nem állt érdekében a szerződés előtt lemondani a védjegy oltalmáról. Az ellenkező bizonyítottságának hiányában tehát megállapítható, hogy a lemondó nyilatkozat kiállítására annak keltezése napján került sor és miután abban az időpontban az alperes volt a védjegy jogosultja, lemondhatott az oltalomról. A felperes által hangsúlyozott "nemo plus iuris" elve a perbeli lemondó nyilatkozat érvényességét ugyanakkor nem érinti.
- [10] A másodlagos kereseti kérelem kapcsán a másodfokú bíróság rögzítette, hogy a Vt. 30. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a lemondással a védjegyjogtalom a törvény erejénél fogva szűnik meg, azonban a Vt. 32. § (1) bekezdése alapján joghatás kiváltására a lemondás akkor alkalmas, ha a bejelentés alapján az SZTNH a védjegyet a lajstromból kivezeti. Az, hogy a védjegyjogosult az írásbeli nyilatkozatát benyújtja-e az SZTNH-hoz, a lemondó nyilatkozat érvényességét nem érinti, csupán a hatályosság kérdését veti fel. A Vt. 48. § (2) bekezdése értelmében a SZTNH az lemondást tudomásul veszi, és a változást a védjegyek nyilvántartásába bejegyzi, azaz az oltalom megszűnését a lemondás beérkezését követő napon, vagy a lemondó által megjelölt korábbi időpontban tünteti fel. A joghatás kiváltására alkalmas akaratnyilatkozat a lemondó nyilatkozat volt, az SZTNH-hoz történő benyújtásáról való későbbi rendelkezés a jognyilatkozat hatályossá válásához volt szükséges. Ezért a lemondó nyilatkozat érvénytelenségének vizsgálata során annak volt ügydöntő jelentősége, hogy hozhatott-e a védjegyjogosult alperes 2015. augusztus 10-én olyan döntést, miszerint a továbbiakban már nem tartja fenn a 200.871 lajstromszámú színes ábrás védjegy oltalmát. A lemondó nyilatkozat az SZTNH-hoz való benyújtásával hatályossá vált, a beérkezés időpontja pedig azért nem releváns, mert az alperes korábbi időpontban, a lemondó nyilatkozat

keltezésének napján kérte megállapítani az oltalom megszűnését. Miután nem volt olyan körülmény, amely akadályozta volna az alperest abban, hogy a védjegy oltalmáról az okirat keltének időpontjában lemondjon és az alakilag megfelelő okiratot az SZTNH-hoz később nyújtsa be, a másodlagos kereset is alaptalan.

- [11] A harmadlagosan előterjesztett kereset, amely szerint a védjegy átruházására vonatkozó szerződést a lemondó nyilatkozat visszavonásának kell tekinteni, ugyancsak megalapozatlan. A szerződést és a nyilatkozatot is aláíró ... tanú egyértelműen adta elő, hogy nem állt szándékában az alperes védjegyét átruházni, de mindent aláírt volna, hogy a felek jogviszonya fennmaradjon, és azt is előadta, hogy a lemondásról és a saját védjegybejelentéséről nem tájékoztatta a felperest. Az alperes kifejezett nyilatkozatának hiányában a szerződés nem értelmezhető a korábban tett joglemondás visszavonásának. A Ptk. 6:8. § (3) bekezdése alapján ugyanis jogról lemondani, vagy abból engedni kifejezett jognyilatkozattal lehet, a jogról lemondó jognyilatkozatot kiterjesztően értelmezni nem lehet. Kétségtelenül visszás helyzetet teremtett az, hogy az alperes a felek szerződése során eltitkolta az oltalomról való lemondást a felperes elől, önmagában azonban ebből nem lehet a lemondó nyilatkozat visszavonására irányuló szándéokra következtetni, amelyet az alperes későbbi magatartása, a lemondás benyújtása is cáfol.
- [12] Az elsőfokú bíróság a jóerkölcsbe ütközés megállapítására irányuló kereseti kérelmet, mint meg nem engedett keresetváltoztatást a Pp. 146/A. § (1) bekezdése alapján helytállóan utasította el, miután az alperes érdemi ellenkérelmének kézhezvételét követően előterjesztett új érvénytelenségi ok a kereset meg nem engedett változtatásának minősül.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a keresetének való helyt adás, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 3. § (3)-(5) bekezdéseit, 163. § (2) bekezdését, 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) és (2) bekezdéseit, 221.§ (1) bekezdését, 253. § (2) bekezdését, továbbá a Vt. 30. § (1) bekezdését, 32. §-át, valamint 48. §-át, továbbá a Ptk. 1:3. §, 5:13. §, 5:30. §, 6:4-6. §-ait.
- [14] A lemondó nyilatkozat keltének bizonyítása körében az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértve mellőzte ... tanúkenti meghallgatását, mert az erre vonatkozó bizonyítási indítvány nem volt elkészítve. A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a tanú a lemondó nyilatkozat megtételénél nem volt jelen és legfeljebb arról tudott volna nyilatkozni, hogy az alperesnek miért nem állt érdekében a szerződés megkötése előtt lemondani a védjegyoltalomról. Ez a körülmény azonban a tényállás megállapításánál fontos szempont lett volna. Az alperes ugyanis abban volt érdekelt, hogy a védjegy oltalma fennmaradjon és azt átruházhassa a felperes részére azért, hogy ennek fejében az alperesnek jelentős anyagi hasznot hajtó szerződéses rendszer továbbra is fennmaradjon. Az eljáró bíróságok a Pp. 206. § (2) bekezdését megsértve állapították meg Hanzel Henrik tanúvallomása alapján az aláírás dátumát, annak rögzítése mellett, hogy a tanú egyéb nyilatkozatai ellentmondásosak voltak. A Pp. 3. § (4) bekezdését megsértve mellőzte az elsőfokú bíróság elkésettségre hivatkozással a csatolt iratokat, miután azok a tanú nyilatkozatát cáfolták. A tanú ellentmondásos nyilatkozatai, valamint a saját maga által is előadott üzleti érdekek közvetett bizonyítékul szolgálnak arra, hogy a lemondó nyilatkozat csak a védjegyet átruházó szerződés megkötése után keletkezett.
- [15] A lemondás alaki hibájával kapcsolatos érvénytelenségi ok tekintetében a másodfokú bíróság helyesen állapította meg a lemondó nyilatkozat írásba foglalásának és az SZTNH-hoz történő benyújtásának kötelezettségét, tévesen mellőzte ugyanakkor a védjegyoltalomról történő lemondás folyamatának és körülményeinek a vizsgálatát. A védjegyről vagy az esetleg korábban született okiratról az átruházást követően már nem rendelkezhetett az alperes, az okirat benyújtásakor már

nem volt jogosultja a védjegyeknek.

- [16] A másodfokú bíróság álláspontjának elfogadása esetén, amely szerint a lemondó nyilatkozat, annak benyújtásáig hatálytalan, a Ptk. 6:5. § (2) bekezdése alapján az is következik, hogy az alperesnek a védjegy átruházásának szándékával az egyoldalú jognyilatkozat visszavonásra került. A Ptk. 6:8. § (1) bekezdése értelmében vita esetén a jognyilatkozatokat a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint kell értelmezni, a felek közötti megállapodás pedig a védjegy átruházására vonatkozott. Az a körülmény, hogy az átruházási okiratban a védjegy oltalmának megszüntetése nem szerepelt, csupán azt támasztja alá, hogy az oltalomról lemondó egyoldalú nyilatkozat a szerződés aláírásakor nem létezett. Érvelése szerint a másodfokú bíróság elmulasztotta értékelni az átruházás tényét a védjegyoltalomról való lemondás folyamatában.
- [17] Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jóerkölcsbe ütközés érvénytelenségi okra való hivatkozás keresetváltoztatásnak minősül, amely elkésett. Az alperesi ellenkérelemre előterjesztett, 2017. november 3-án kelt észrevételében is hivatkozott az alperes magatartásának a Ptk. 1:3. §-a és 1:4. §-a által előírt követelményekbe ütközésére. A felperes a keresetlevélben is hivatkozott az alperes eljárásának jóerkölcsbe ütköző voltára. A 2017. december 7-ei előkészítő iratban ezen semmisségi okra hivatkozásoknak csupán a további kifejtését adta elő.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében - tartalmilag - a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes az okirat keltének cáfolatára vonatkozó állítását nem bizonyította. Téves a felperesnek az az álláspontja, hogy a védjegy oltalomról való lemondás érvényességének az SZTNH-hoz történő benyújtása érvényességi feltétele lenne, miután a jogszabályi rendelkezés szerint az SZTNH csupán tudomásul veszi a lemondást, és ez a tudomásul vétel a nyilatkozat érvényességére nem hat ki. A felperes alaki hibára történő hivatkozását a Vt. rendelkezései nem támasztják alá.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [20] Az eljáró bíróságok a per adatainak a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével állapították meg, hogy a felperes nem bizonyította hitelt érdemlően a védjegyoltalomról lemondó nyilatkozat okiratban feltüntetett keltének eltérő időpontját. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére és a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben kerülhet sor, ha az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során az ügy érdemére kiható, nyilvánvalóan helytelen, iratellenes, kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes következtetésre jut. (BH2002.29., BH1993.768., BH1999.44.) A perbeli esetben a Kúria a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését nem állapította meg, a felülvizsgálati kérelemben írt indokok alapján a bizonyítékok felülmérlegelésére nem látott okot.
- [21] A bizonyítékok mérlegelése körében a felperes sérelmezte ... tanúkenti meghallgatásának mellőzését, aki arról nyilatkozhatott volna, hogy az alperesnek miért volt érdeke a védjegy oltalmának fennmaradása és annak a felperesre történő átruházása. A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az átruházási szerződés megkötése körülményeinek vizsgálata a per tárgyát képező lemondó jognyilatkozat szempontjából közömbös. Ettől függetlenül az alperes ügyvezetője a perben maga adta elő, hogy a védjegy-átruházási szerződés alkalmával "bármit aláírt volna" annak érdekében, hogy a műsorszolgáltatás során kialakult szerződéses konstrukció fennmaradjon. A felperes érvelésével szemben, az a körülmény, hogy az átruházási szerződésben a védjegy

oltalmának megszűnése nem szerepelt, illetve a lemondásról az alperes a felperest nem tájékoztatta, önmagában nem igazolja azt, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a lemondó nyilatkozat nem létezett. A jelen perben elbírálandó kérdés a lemondó nyilatkozat érvényessége. A perbeli jogvita elbírálásának kereteit meghaladja annak vizsgálata, hogy az alperes milyen okból, szándékkal vagy célzattal hallgatta el a védjegy átruházás időpontjában az oltalomról korábban történt lemondás tényét. Minderről azonban az alperes ügyvezetője meghallgatása alkalmával számot is adott annak előadásával, hogy üzleti érdeke volt a védjegy átruházásával a felperes kívánságának eleget tenni, és - a felperes okfejtésével egyezően - arról is beszámolt, hogy a lemondó nyilatkozatot azt követően nyújtotta be az SZTNH-hoz, miután a saját védjegybejelentése tárgyában a védjegy lajstromozásáról szóló határozatot megkapta. Mindezek a körülmények azonban nem alkalmasak a jognyilatkozat okiratban feltüntetett időpontban való megtételének megdöntésére. Ezért a felülvizsgálati kérelemben előadott érvek alapján nem lehetett azt megállapítani, hogy a jogerős ítélet a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes a lemondó nyilatkozat keltének eltérő időpontját nem tudta bizonyítani.

- [22] Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a perbeli lemondó nyilatkozat joghatás kiváltására alkalmas jognyilatkozat, amelynek nem érvényességi feltétele, hanem a hatályossághoz szükséges az SZTNH-hoz történő benyújtása a védjegylajstromba való bejegyzés érdekében. A Vt. a védjegyoltalommal összefüggő jogok és tények változásának lajstromban való feltüntetésére (tudomásulvételére) irányuló kérelem benyújtására nem ír elő határidőt. A Vt. 47. § (1) bekezdése értelmében a védjegylajstromba be kell jegyezni a védjegyjogokkal kapcsolatos minden tényt és körülményt. A (2) bekezdés alapján a védjegylajstrom tartalmazza - egyebek mellett - a védjegy jogosultjának nevét. Miután a védjegy-átruházási szerződés nem került az SZTNH-hoz benyújtásra a védjegyjogosult személyében történt változás védjegylajstromba való bejegyzése érdekében, a védjegylajstromban védjegyjogosultként feltüntetett alperes lemondó nyilatkozata alapján a védjegyoltalom megszűnése tudomásulvételének és a lajstromba való bejegyzésnek a Vt. 32. § (1) bekezdése alapján nem volt akadálya, a lemondó nyilatkozat ebből az okból alaki hibában nem szenved.
- [23] Nem értett egyet a Kúria a védjegy átruházásával a lemondó nyilatkozat visszavonására vonatkozó felülvizsgálati állásponttal. A felperes által hivatkozott Ptk. 6:5. § (2) bekezdése a távol lévők között tett jognyilatkozat hatályáról rendelkezik. A perbeli oltalomról lemondó nyilatkozat egyoldalú jognyilatkozat, amely nem válik attól kétoldalúvá, hogy az oltalom megszűnésének védjegylajstromban való bejegyzését a nyilvántartást vezető közigazgatási hatóságtól kérelmezni kell. A Ptk. 6:8. § (1) bekezdésében foglalt jognyilatkozat értelmezési szabálya alapján sem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az átruházási szerződés megkötésével az alperes a joglemondó nyilatkozatát visszavonta. A Ptk. 6:8. § (3) bekezdése értelmében jogról lemondani csak kifejezett jognyilatkozattal lehet és a jogról lemondó nyilatkozatot kiterjesztően értelmezni nem lehet. E rendelkezésre hivatkozással helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az átruházási szerződés az alperes kifejezett nyilatkozatának hiányában nem értelmezhető a korábban tett joglemondás visszavonásának. Ezen az értelmezésen nem változtat az, hogy a jognyilatkozat a védjegy-átruházási szerződés megkötésének időpontjában még hatálytalan volt.
- [24] Alaptalanul kifogásolta a felperes a jóerkölcsbe ütközéssel kapcsolatos keresetváltoztatás elutasítását. A keresetben a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja alapján határozottan kell megjelölni az érvényesített jogot, az annak alapjául szolgáló tények és bizonyítékok előadásával. A jogi képviselővel eljáró felperes az alperes ellenkérelmére előterjesztett, 2017. november 3-án kelt észrevételében csupán általánosságban hivatkozott a Ptk. 1:3. §-a alapján a jóhíszeműség és tisztesség, valamint a Ptk. 1:4. §-a alapján az elvárható magatartás elvére, amely nem értelmezhető a

Ptk. 6:96. §-a alapján a szerződés semmisségi okaként megjelölt jóerkölcsbe ütközésre alapított kereseti kérelemként. A felperes a keresetlevélben az alperes ügyvezetőjének eljárásával kapcsolatban - jogszabályhely megjelölése nélkül - csalárd szándékra hivatkozott, amely ugyancsak nem tekinthető a jóerkölcsbe ütközés semmisségi okra vonatkozó kereseti kérelemként. Ezért jogszabálysértés nélkül mellőzte a jogerős ítélet az alperes azon kifogásolt magatartásának vizsgálatát, hogy az egyoldalú joglemondó nyilatkozatát az SZTNH-hoz benyújtotta, azon az alapon, hogy a Ptk. 6:96. §-a alapján a "szerződés" jóerkölcsbe ütközött-e.

[25] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[26] Pp. 206. §, Ptk. 6:8. §, Vt. 47. §

Záró rész

[27] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálattal élő felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes ügyvédi képviselésével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta felül.

Budapest, 2020. február 26.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

S.K.

bírósági ügyintéző